

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 15

SURAH Al-Hijr

Kapitelnamn: *Surat al-Hijr* – vilket betyder "Stenregionen" eller "Al-Hijr" (området där Thamud levde). Den består av 99 verser och uppenbarades i Mekka.

Kort info

- **Tema:** Guds makt, uppenbarelsens sanning och människans förnekelse.
- **Innehåll:** Påminnelser om tidigare folk som förnekade profeterna, särskilt Thamud. Berättelsen om Iblis som vägrade böja sig för Adam. Koranen framställs som en skyddad uppenbarelse som Gud själv bevarar.
- **Budskap:** Guds ord är evigt och skyddat. De som förnekar möter straff, medan de som tror finner trygghet i Hans vägledning.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Alif lam ra. DETTA ÄR budskap ur Skriften, en Koran, klar i sig själv och som ger en klar framställning av sanningen. (1) Kanske skall de [en gång], dessa som framhårdar i att förneka den, önska att de hade underkastat sig Guds vilja [medan det ännu var tid]. (2) Låt dem frossa och njuta

[fröjderna i] detta liv och låt deras [samveten] sövas av hoppet [att räkningskapens Stund aldrig kommer]. Tids nog skall de få veta [sanningen]. (3) Vi har aldrig låtit ett folk förgås utan att först utsätta en frist för dem. (4) Inget folk kan vare sig förkorta eller förlänga den för dem [utsatta] fristen. (5) De [som förnekar sanningen] säger: "Du måste vara galen, du som [påstår att] denna Koran har uppenbarats för dig! (6) Varför har du inte kommit till oss med änglarna [i följe], om du är en av dem som talar sanning?" (7) Vi sänder inte änglarna annat än med den slutliga Sanningen, och [tvivlarna] får då ingen [ytterligare] frist. (8) Det är Vi som har uppenbarat denna Koran steg för steg och Vi skall helt visst slå vakt om den! (9) ÄVEN FÖRE din tid [Muhammad] sände Vi [Våra sändebud] till folken i det förgångna, (10) men inget sändebud kom till [sitt folk] utan att de gjorde narr av honom. (11) Och [samma motstånd mot förkunnelsen] låter Vi genomsyra dessa obotfärdiga syndares hjärtan. (12) De tror inte på den trots att [de vet vad som hände] dessa äldre folk. (13) Även om Vi [lät dem stiga upp] till himlen och Vi där öppnade en port för dem, så att de fick fortsätta sin uppstigning [och se de största tecken], (14) skulle de säkerligen säga: "Vi är offer för en synvilla - nej, vi har blivit förhäxade!" (15) OCH VI har lagt ut stjärnbilder på himlens valv till glädje för [nattliga] betraktare; (16) och Vi har fredat dem för [intrång av] alla utstötta demoner; (17) men om någon där vill smyga sig till förbjuden kunskap skall han genskjutas [och brännas] av en klart lysande låga. (18) Och Vi har brett ut jorden och där sänkt ned fast förankrade berg och låtit alla slag av växter uppstå på den enligt en väl avvägd plan. (19) Och Vi har sört för att ni där får ert uppehälle och för uppehållet av allt levande som ni inte har ansvar för. (20) Ingenting finns som inte [har sitt ursprung] i Våra förråd och ur dem skänker Vi bara enligt ett [i förhållande till behovet] bestämt mått. (21) Vi lösgör vindarna som biträder vid [växternas] befruktning och Vi låter regn falla så att ni får [vatten] att dricka; men det är inte ni som förfogar över det. (22) Det är Vi som skänker liv och skänker död och det är Vi som förblir [när allt förgår]. (23) Och Vi känner [människorna], de som har gått före er och de som skall komma efter. (24) Din Herre är den som skall samla dem alla åter - Han är vis och Han har kännedom om allt. (25) VI HAR skapat människan av ljudande krukmakarlera, av formbar gyttja; (26) och dessförinnan skapade Vi de osynliga väsendena av ökenvindens eld. (27) Och se, då sade din Herre till änglarna: "Jag skall skapa människan av ljudande krukmakarlera, av formbar gyttja, (28) och när Jag har format henne och andats in i henne något av Min ande, fall då ned på era ansikten inför henne!" (29) Därpå föll änglarna ned [inför människan], alla (30) utom Iblees, som vägrade att ansluta sig till dem som föll ned [inför henne]. (31) [Gud] sade: "Iblees! Varför faller du inte ned på ditt ansikte som de andra?" (32) [Iblees]

svarade: "Jag är inte den som skall falla ned inför en människa, som Du har skapat av ljudande krukmakarlera, av formbar gyttja." (33) [Gud] sade: "Bort härifrån! Utstött skall du vara (34) och [Min] förbannelse [skall följa dig] till Domens dag!" (35) [Iblees] sade: "Herre! Bevilja mig anstånd till den Dag då [människorna] skall uppväckas från de döda!" (36) [Gud] svarade: "Du är en av dem som skall beviljas anstånd (37) till den Dag vars ankomsttid är känd [av Mig ensam]." (38) [Iblees] sade: "Herre! Eftersom Du har kommit mig att begå ett felsteg, lovar jag att [för människorna] utmåla [det onda] på jorden i de mest förföriska färger och att leda dem alla till synd, (39) [alla] utom dem som är Dina verkliga, hängivna tjänare!" (40) [Gud] sade: "Detta är för Mig en rak väg; (41) du skall inte ha makt över andra av Mina tjänare än dem som helt gått vilse och [av fri vilja] följer dig. (42) Helvetet är den fastställda mötesplatsen för dem alla - (43) det har sju portar, som var och en skall få sin bestämda andel [av syndare]." (44) DE GUDFRUKTIGA [skall vistas] i lustgårdar med [porlande] källor, (45) och skall [vid inträdet] hälsas: "Stig in i fred! Här är ni skyddade [mot allt ont och mot all förgänglighet]." (46) Vi skall rensa bort ur deras bröst [alla rester av gammalt] agg och [med hjärtat fyllt av] broderlig kärlek [skall de ta plats] på upphöjda troner mitt emot varandra. (47) De skall inte känna trötthet och de skall aldrig behöva lämna detta [lyckliga tillstånd]. (48) Säg till Mina tjänare att Jag sannerligen är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet - (49) men Mitt straff [när det drabbar, innebär] det svåraste lidande. (50) OCH BERÄTTA för dem om Abrahams besökare - (51) hur de steg fram till honom och hälsade honom med fredshälsningen och han sade: "Ert besök gör oss oroliga!" (52) [Och] de sade: "Du har ingenting att frukta! Vi kommer med det glada budskapet till dig att [du skall få] en son [som skall bli en vis man]." (53) [Abraham] svarade: "Detta budskap ger ni mig trots min höga ålder? Vad är detta som ni säger mig?" (54) De sade: "Vårt budskap till dig är sanning. Var därför inte en av dem som misströstar [om Guds nåd]!" (55) [Abraham] sade: "Vem - utom den som helt har gått vilse - ger upp hoppet om sin Herres nåd?" (56) [Och] han fortsatte: "Vilka [andra] ärenden för er hit, ärade budbärare?" (57) De svarade: "Vi är sända till ett folk av obotfärdiga syndare [som skall förintas]. (58) Lot och hela hans hus skall dock räddas - (59) utom hans hustru som skall bli kvar - så har Gud beslutat - tillsammans med de övriga." (60) OCH NÄR de utsända kom till Lot (61) sade han: "Jag känner er inte." (62) De svarade: "Nej, [vi är Guds utsända och] vi har kommit till dig med det som [dessa människor] aldrig ville tro på; (63) ja, vi har gett dig ett sant besked - var förvissad om att vi säger sanningen. (64) Gå härifrån med din familj i skydd av nattmörkret - gå [själv] sist [för säkerhets skull] och låt ingen se tillbaka - och fortsätt i den riktning som skall anvisas er." (65) Och Vi

uppenbarade för honom detta [Vårt] beslut: "När dagen bryter in, skall alla dessa syndare ha förintats." (66) Och stadens män, som glädde sig över den goda nyheten, kom [skyndande till Lots hus]. (67) [Lot] sade: "Dessa män är mina gäster. Drag inte vanära över mig. (68) Frukta Gud och gör inte detta till en skammens dag!" (69) De svarade: "Har vi inte förbjudit dig att lägga dig ut för främlingar [som vi har lust till]?" (70) [Lot] sade: "Här är mina döttrar, om ni måste göra [vad ni har satt er i sinnet]." (71) [De utsända sade:] "Så sant du lever [kommer de inte att lyssna till dig]! I sin upphetsning vet de inte vad de gör." (72) Och när solen gick upp genljöd över dem dånet [av Guds straff]. (73) Vi lade [deras städer] i ruiner och det förutbestämda straffet drabbade dem som ett regn av stenblock. (74) I detta ligger sannerligen budskap till dem som försöker tränga in i tingens innersta mening. (75) Dessa [städer] var belägna nära en ännu existerande väg. (76) Här ligger helt visst ett budskap till dem som tror. (77) Även de som bodde i [Madyans] skogklädda dalar var djupt orättfärdiga människor (78) och Vi lät dem gå under. Båda dessa folk levde nära en [ännu] fullt synlig huvudväg. (79) INVÅNARNA i Al-Hidjr kallade [Våra] budbärare lögnare. (80) Vi gav dem del av Våra budskap, men de vände envist ryggen till. (81) De högg ut bostäder åt sig ur klippan och bodde där i trygghet. (82) Men en dag i gryningen genljöd dånet [av Guds straff] över dem, (83) och [befästningarna] som de hade uppfört kunde inte skydda dem [mot förintelsen]. (84) VI HAR inte skapat himlarna och jorden och allt däremellan utan en plan och ett syfte. Och Stunden skall komma [med räkenskap och dom]. Förlåt dem därför [Muhammad] och överse med [deras fel och brister]; (85) din Herre är Den som har skapat allt och har kunskap om allt. (86) VI HAR gett dig sju [verser] att ständigt upprepa och Koranen i all dess majestätiska skönhet. (87) Se inte [med avund] på de ögonblick av jordisk lycka som Vi skänker några av dessa [förnekare] och sörj inte över deras [otro], men visa hänsyn mot de troende och ge dem din kärleksfulla omtanke; (88) och säg [till människorna]: "Jag är den varnare som varnar öppet och entydigt [för Guds straff]." (89) [Vi har nämligen anförtrott dig ett gudomligt budskap] så som Vi tidigare gav Våra uppenbarelser till dem som [därefter godtyckligt] delade upp dem i stycken (90) [och] som [nu] betraktar Koranen som en rad föga trovärdiga [påståenden]. (91) Ja, vid din Herres namn! Vi skall sannerligen ställa dem alla till svars (92) för vad de gjorde! (93) Förkunna därför allt som du blir befalld [att förkunna] och håll dig borta från dem som sätter medhjälpare vid Guds sida. (94) Vi skall skydda dig mot dem som gör narr av Våra budskap (95) [och] som vid sidan av Gud dyrkar andra gudar; tids nog skall de få veta [sanningen]. (96) Vi vet att de [hädiska] ord som de yttrar gör dig djupt beklämd. (97) Lova och prisa därför din Herre och fall ned på ditt ansikte tillsammans med [de

andra] som faller ned [inför Honom] i tillbedjan, (98) och dyrka din Herre till dess den fulla vissheten når dig. (99)

[KAPITEL 15](#)

«[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 16](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 14](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)